

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Illegitimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

Filij militum Regularium illegitimi sunt sacrilegi, ob solemne votum castitatis conjugalis, vnde non legitimantur per subsequens matrimonium. *tom. I. q. 13. art. 1.*

Iure communi per ingressum Religionis tollitur illegitimitas quoad Ordines sacros tantum, in quam tamen reincident qui non profiteantur, quantum ad executionem Ordinis suscepti; hinc parum necessaria videntur esse quædam ad hoc data priuilegia. *art. 3. & 4.*

Praelati generales, & prouinciales olim per multa priuilegia poterant dispensare cum illegitimis quoad prælaturas & dignitates, sed reuocata sunt omnia per constitutionem *Sixti V.* Quam tamen *Greg. XI V.* sic modificauit, vt iam liceat eis solis cum Capitulo generali, aut prouinciali proprio, aut intermedio tantum. *art. 6.*

Probabilius est, eosdem Prælatos cū Capitulo (vt supra) posse etiam dispensare cum filiis illegitimis Religiosorum quoad Prælationes obtinendas in eodem Ordine, sed non

in eodem Cōnventu, in quo eorum pater Prælationem habuit *art. 7.*

Filius concubinæ, si antequam pater eius matrem duxerit, promoueat ad Prælaturam, indiget dispensatione si verò post contractum matrimoniū non eger. Et hæc dispensatio fieri potest in Congregatione intermedia, quæ per constitutiones generales habet vim Capituli. *art. 8. & 9.*

Prælati Regulariū possunt quidem dispensare per sua priuilegia cum suis quoad dignitates Ordinis obtinendas, sed non quoad quacumque extra Ordinem; ergo non possunt eos legitimare, id est, simpliciter eos restituere natalibus. Similiter sæcularis illegitimus dispensatus ad aliquod beneficium, v. g. ad Curatum, factus Religiosus, non est dispensatus ad Prælaturas; secus tamen esset, si fuisset legitimatus: legitimatio enim est late extendenda, cum sit Beneficium Principis; dispensatio verò, vt pote odiosa, est restringenda. *art. 8.*

Inter dispensationem, & legitimationem, prout huic instituto congruunt, hæc est differentia; quod
dispensatio

ILLEGITIMVS. 221

dispensatio solum faciat habilem ad ea, ad quæ quis iure canonico, aut ciuili est inhabilis; legitimatio autem ad omnia habilitat. *ibid.*

Illegitimus factus Canonicus Regularis Ecclesiæ Cathedralis, non potest esse Archidiaconus sine dispensatione, nec post professionem Vicarius Episcopi; aut Prouisor. *art. 12. & 13.*

Cum gratia dispensandi cum illegitimis conueniat Prælati Regularibus ex priuilegio, non possunt dispensare cum iis sine iusta causa arbitrio boni viri iudicanda, alioquin dispensatio erit nulla. *art. 14. & 15.*

Illegitimus in Capitulo, aut Congregatione intermedia Canonicè electus à Patribus, qui eius nouerint inhabilitatem, in Prælatum, censeatur esse dispensatus in conscientia, si talis eorum fuit intentio; in foro autem exteriori non erit, nisi actualiter cum ipso dispenseretur. *art. 16.*

Illegitimus non potest esse Diffinitor sine dispensatione: Diffinitoriatus enim importat dignitatem perso

222 ILLEGITIMVS.

personatus, cum fit quædam prærogatiua absque iurisdictione *ar. 18.*

Non potest etiam illegitimus esse discretus mittendus ad Capitulum prouinciale ratione vocis passiuæ, qua caret; si tamen attendamus ad vocem actiuam tantum, posset. Verum cum non possit renunciare voci passiuæ, absolutè nequit esse discretus. *art. 19.*

Possunt illegitimi esse Confessores Monialium, Magistri Nouitiorum, & Vicarij Conuentus sub Guardiano vel Priore, cum tales non habeant iurisdictionem ordinariam, sed delegatam. *art. 20.*

Moniales non egent dispensatione ad prælaturas, siue perpetuas siue temporales sui Ordinis, cum non habeant Prælationem ordinariam, sed quasi ex commissione. Si tamen (vt volunt quidam) dispensatio requiratur, poterunt cum eis dispensare earum Prælati, etiam extra Capitulum. *art. 21. & 22.*

Possunt Prælati dispensare cum familiaribus, & actu seruientibus Conuentui ad quæcumque beneficia Regularia, etiam Curam, modo

IMMUNITAS. 223

do non assumatur in fraudem ipsius
privilegij ; possunt autem id facere
etiam extra Capitulum. *artic. 23. &*
24.

IMMUNITAS.

Præsumentes effringere Eccle-
siam Regularem, aut loca Fra-
trum, aut illis damnabilem vio-
lentiam exercere, excommunican-
tur, olim a solo Papa, iam etiam à
Superiore domus, quoad forum
conscientiæ tantum absoluedi.
Quam excommunicationem non
incurrunt effringentes aliquod præ-
dictorum, non ut capiant, sed tan-
tum ut inquirant reum, quia ha-
bent ius ad quærendum, & per con-
sequens ad omnia impedientia di-
ctam inquisitionem, remouenda. *to.*
2.9.50.art.1.

Iudices sæculares inuentum reum
in Monasterio, &c. etiam immuni-
tate Ecclesiastica indignum (ut sunt
per declarationem *Greg. XIV.* publi-
ci latrones, viarum grassatores,
agrorum depopulatores, & qui in
locis sacris homicidia, aut mutila-
tiones fecerunt, aut qui proximum
proditariè occiderunt, assassini
heretici,